

РЕШЕНИЕ

№ 4696

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3669** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 1008 от 28.02.2023 г., постановено по нах дело № 10157/2022 г. на СРС, НО, 129-ти състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СФИ22-РД02-5 от 24.06.2022 г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на "Хера 18" ЕООД за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложено на основание чл. 198 от ЗЗП административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 300 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от санкционираното търговско дружество с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Излага се твърдение, за материална некомпетентност на АНО; допуснато СПН при съставяне на АУАН, като не е спазено изискването по чл. 42, т. 3 от ЗАНН да се посочи датата и мястото на извършване на нарушението; СПН на изискването по чл. 57, т. 5 от ЗАНН - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават; неизяснена във връзка с последното фактическа обстановка и изпълнение на процесуално задължение за събиране на доказателства от АНО, затова, че установените неетикитирани артикули в

търговския обект, били доставени от консигнант непосредствено преди проверката и търговеца касатор не е имал възможността да постави дължимите етикети. Искането е за отмяна на решението на СРС и издаденото НП.

Ответникът по касационната жалба – зам. кмет на СО не взема отношение.

Прокурор от СГП дава становище, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена фактичката обстановка. На 26.04.2022 г. контролните органи към Столична община извършили проверка в търговски обект, стопанисван от „Хера 18“ ЕООД. Установили, че в магазина се продават текстилни изделия, без етикети на български език с информация за производител, вносител, вида на стоката и нейната съществена характеристика в нарушение на изискванията на ЗЗП. Съставен и връчен на касатор АУАН, срещу който не постъпват възражения. Издадено е НП за извършено административно нарушение по чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП и е наложена административна имуществена санкция от 300 лева, на основание чл. 198 от ЗЗП

За да потвърди НП, в своето решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им и съдържат всички изискуеми от закона реквизити, както и че АНО е събрал необходимите доказателства за установяване на нарушението по категоричен начин.

По оплакването на касатора за некомпетентност на АНО, касационен състав не го намира основателно. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно разпоредбите на чл. 233, ал. 1 и ал. 2 ЗЗП – свидетелката и заместник-кмета на Столична община, които са надлежно оправомощени със Заповед №РД-09-2027/29.11.2011 г. и Заповед №СОА-20-РД09-2264/06.08.2020 г. на кмета на Столична община. По отношение на АНО са делегирани правомощия от кмет на СО, предвид което оплакването в тази част на касационната жалба е неоснователно.

Касационен състав не приема и следващото оплакване – неустановени дата и място на извършване на нарушението. Районен съд е приел, което е така, че нарушението е извършено в търговски обект, с посочен административен адрес в С., а датата е тази на извършвана проверка и съставянето на КП 1076/26.04.2022 г.

Неоснователно е оплакването за липсата на реквизити в НП в условията на чл. 57, т. 5 от ЗАНН – напротив, това което по закон се изисква е посочено. На последно място, жалбата е неоснователна и в развитото оплакване, че едва ли не, търговецът е получил стоките преди да бъде извършена проверката, но това е голословно и не следва да се взема предвид като касационно оплакване.

Касационен състав приема, но в процеса на извършване на служебната проверка, а не като задълбочено развито оплакване от касатор, че е налице неяснота относно нарушението, тъй като са посочени две нарушени разпоредби на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП, а от описанието на нарушението може да се направи извод, че изброените в АУАН и НП артикули изобщо не са имали етикети на български език, което е нарушение само по чл. 9, ал. 1, пр. първо от ЗЗП.

Правилно и в съответствие с доказателствата по делото е прието, че в проведеното адм. наказ. производство по издаване на АУАН и на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че същите съдържат необходимите реквизити предвидени в разпоредбата на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН

Настоящият касационен приема, че нарушението е останало и остава неясно, като формално изискване, тъй като в АУАН и в НП са цитирани хипотезите на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП. Видно от съдържанието на АУАН и НП отговорността на санкционираното дружество е ангажирана за това, че е нарушило изискванията за етикетирание на стоките по чл. 9, ал. 1 и 2 от ЗЗП, а именно в търговския обект се предлагат стоки без етикети на български език или и на български език, но без етикетите да съдържат информация за вносител, производител, състав на вложените материали и наименование на артикул.

Според нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗЗП, търговецът е длъжен да предлага на потребителите стоки с етикети на български език или и на български език, с изключение на случаите, когато информацията по ал. 2 може да бъде предоставена чрез използването на широко разпространени символи, като пиктограми и други знаци, които са лесно разбираеми за потребителите, или чрез използването на наименования за произход на стоките, които са общоизвестни. А в ал. 2 на чл. 9 от ЗЗП е пояснено какво трябва да съдържа етикета на български език, а именно етикетът задължително съдържа информация за производителя и вносителя, ако стоката е от внос, за вида на стоката, нейните съществени характеристики, срока на годност и условията на съхраняването / и, ако е необходимо, указания за употреба, като информацията, съдържаща се в етикета, трябва да бъде разбираема, достъпна, ясна, лесна за отличаване и да не бъде подвеждаща. Т. е. посочените две алинеи на чл. 9 са взаимно свързани, като едната задължава търговеца да има етикет върху стоките си на български език, а втората предписва какво следва да е съдържанието на етикета. Доколкото повдигнатото обвинение е за липса на етикет на български език, то и правилно нарушението е квалифицирано като такова по ал. 1, като това е било достатъчно за налгането на санкция. В случай, че етикет беше наличен, но същия не е отговарял на изискванията за неговото съдържание, т. е., не е посочен конкретен елемент от изискването за съдържание, тогава нарушението би следвало да бъде квалифицирано като такова по ал. 2, на чл. 9 ЗЗП.

В словесната част на НП е посочено „без етикети на български език, с информация за производител, вносител, вида на стоката и нейните съществени характеристики“. В тази част са свързани двете разпоредби в условието на кумулативност, като предмет на нарушението са двете разпоредби, без да се определя връзката на ал. 2, към нарушението, че стоките са били изобщо без етикети.

Обвинението следва да бъде формулирано в АУАН и в НП, така че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното административно нарушение и участието на нарушителя в него. По този начин се очертават рамките на процеса на доказване и гарантиране правото на защита на санкционирания субект. АНО трябва

задължително да посочи фактите, които обуславят съставомерността на деянието, както и да цитира конкретната правна норма. Липсата на единство между словесното описание и правната цифрова квалификация съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване правото на защита на привлечения към отговорност субект, както и възпрепятства нарушителя да узнае, за какво административно нарушение е привлечен към отговорност и какви са неговите съставомерни елементи от обективна страна. Неясният предмет на доказване възпрепятства и съдебния контрол за законосъобразност на НП, доколкото не се изпълнява изискването на закона за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено. настоящата съдебна инстанция изцяло споделя, в хода на касационното съдебно производство и в изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК се констатира е допуснато нарушение на императивните изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, представляващо самостоятелно основание за отмяна на НП. Видно от съдържанието на АУАН и НП отговорността на санкционираното дружество е ангажирана за това, че е нарушило изискванията за етикетиране на стоките по чл. 9, ал. 1 и 2 от ЗЗП, а именно в търговския обект се предлагат стоки без етикети на български език или и на български език, но без етикетите да съдържат информация за вносител, производител, състав на вложените материали и наименование на артикул. Обвинението следва да бъде формулирано в АУАН и в НП, така че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното административно нарушение и участието на нарушителя в него. По този начин се очертават рамките на процеса на доказване и гарантиране правото на защита на санкционирания субект. Неясният предмет на доказване възпрепятства и съдебния контрол за законосъобразност на НП, доколкото не се изпълнява изискването на закона за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено.

В административнонаказателното производство е допуснато нарушение на изискванията по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. Тези разпоредби са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Изложеното налага да бъде отменено решението на СРС, като по същество се постанови друго, с което да се отмени НП, като незаконосъобразно.

XX касационен състав на Софийски градски административен съд

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ решение № 1008 от 28.02.2023 г., постановено по нах дело № 10157/2022 г. на СРС, НО, 129-ти състав и ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СФИ22-РД02-5 от 24.06.2022 г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на „Хера 18“ ЕООД за нарушение на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложено на основание чл. 198 от ЗЗП административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 300 лева.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.

